

Hoofdstuk 8

Lieve kleinkinderen,

Het hoofdstuk dat ik nu voor jullie ga vertalen of na ga vertellen heeft als titel: 'De verzoeking in de woestijn.'

Ik vind dit een heel moeilijk hoofdstuk. Ik ben bang dat jullie het niet kunnen begrijpen en ook niet kunnen geloven. Ja, ook ik heb daar moeite mee. Maar dit verhaal staat in de bijbel en om dan dit verhaal, omdat het zo moeilijk is, nu maar over te slaan, dat is niet goed.

Dit verhaal gaat over Jezus die in gevecht was met de duivel, zelfs onafgebroken veertig dagen en nachten lang. Dat gebeurde in de woestijn.

Weten jullie wat een woestijnklimaat is? Door de brandende zon is het overdag gloeiend heet en 's nachts is het bitter koud.

Veertig dagen lang vastte Jezus daar in die woestijn, staat in de bijbel geschreven. Een normaal mens, zoals jullie en ik, overleven dat niet.

Weten jullie wat vasten is? Dan mag je niet eten en soms ook niet drinken, met de bedoeling dat je dan door de honger en/of de dorst die je krijgt, je heel erg op God gaat concentreren.

Dat je dan voelt, terwijl je bidt, dat God heel dicht bij je, ja zelfs in je is.

En nogmaals, daar in de woestijn vastte Jezus veertig dagen lang, terwijl hij bad tot zijn Vader in de hemel. Voor mij als gewoon mens is dat onvoorstelbaar en niet te begrijpen....

In het slot van dit verhaal komen engelen in beeld.

Kennen jullie dat bekende versje: 'Engelen bestaan niet.' Dat was vaak op de televisie te horen bij televisiepresentator Ron Brandsteder.

Veel mensen zeggen trouwens wel wanneer zij aan een ongeluk zijn ontsnapt: 'Er zat een engeltje op mijn schouder.'

Maar geloven die mensen ook echt in het bestaan van onzichtbare engelen?

Ik denk het niet. Maar ik, jullie pake Eelke en ook jullie omie Zwanny doen dat wel.

In de bijbel wordt regelmatig over engelen gesproken als boodschappers van God. Ik geloof dat heel vaak, zonder dat wij er erg in hebben, een engel, misschien wel in mensengedaante, bij je op de stoep staat en je in bepaalde moeilijke situaties helpt.

En dan komt nu voor mij het allermoeilijkste om aan jullie te vertellen.

Jezus gaat in dit verhaal van 'de verzoeking in de woestijn' de strijd aan met de duivel. De duivel was voor de schepping van deze aarde een engel die gelijk aan God wilde worden. Maar hij verloor de strijd.

En deze engel, de duivel, ook wel satan genoemd, wilde nadat hij het van God verloren had, alles wat God goed gemaakt had, kapot maken.

De duivel probeerde in dit verhaal, zoals jullie hieronder kunnen lezen, op alle mogelijke manieren Jezus verkeerde dingen te laten doen. Als hem dat gelukt was, dan was Jezus' komst op deze wereld mislukt.

Hoofdstuk 8 - De verzoeking in de woestijn	Lukas	4 : 1 - 11
	Mattheüs	4 : 1 - 13
	Marcus	1 : 9 - 13

Toen Jezus direct na zijn doop door Johannes de Doper de woestijn introk, leek hij in niets op een machtig koning. Nee, niemand zou hem als de Koning, de Messias herkend hebben, nu hij zijn grote vijand, de duivel, tegemoet trad. En toch was dat zo. Daar in de wildernis van de woestijn, zonder dat er mensen bij waren, wachtte de satan op hem. En Jezus wist dat de strijd zwaar zou worden. Maar hij wist ook dat het zijn plicht was om te gaan waar de Geest van God hem heen leidde en dat hij aan het eind de overwinning op de duivel zou behalen.

Het was niet de eerste keer dat de duivel het werk van God kapot wilde maken. Nee, door de eeuwen heen was hij steeds maar weer bezig geweest om de mensen van God af te leiden en hen verkeerde dingen te laten doen.

Deze keer, in zijn aanval op Jezus, kwam hij niet met macht en geweld, niet met het zwaard, nee deze keer waren het *geestelijke wapens* die de duivel in de strijd wierp. Hij wilde proberen Jezus tot zonde te verleiden en als hem dat lukte, dan was alles in één keer gewonnen. Nooit zou Jezus dan nog de verkeerde dingen, de zonden van alle mensen op zich kunnen nemen. Nee, want wanneer hij zelf gezondigd zou hebben, dan zou hij zijn eigen volk het eeuwige leven niet kunnen geven,

O, wat hoopte de duivel dat hij deze veldslag zou winnen. Eén keer, heel lang geleden had hij Adam en Eva verleid tot het eten van verboden vruchten. Het moest toch mogelijk zijn dat hij in deze dorre woestijn Jezus ook zou kunnen verleiden?

Maar hoe groot zijn haat ook was tegen Gods Zoon Jezus, hij ging niet direct het gevecht met hem aan. Nee, hij zou wachten tot Jezus uitgeput was en vreselijke honger zou krijgen. Ja, de duivel had alle tijd. Jezus zou honger krijgen en dan kreeg hij zijn kans. Veertig lang dagen volgde de duivel Jezus en wachtte op een goede gelegenheid om toe te slaan.

En al die tijd, hoewel hij hem niet kon zien, wist Jezus dat de duivel, de satan vlak bij hem in de buurt was. Weken lang wachtte Jezus op de stem van de verleider. De spanning was bijna niet te dragen. Maar Jezus dacht aan het grote

werk dat hij op deze wereld zou moeten doen. Hij dacht aan zijn Vader, God in de hemel, die hem zag in deze grote eenzaamheid en die hem zou helpen. Zo intensief was Jezus met zijn hele wezen in gebed, dat hij alles om zich heen vergat. Al die veertig dagen en nachten voelde hij geen honger. Maar zo zou het natuurlijk niet blijven. Ook Jezus was een mens. En na die veertig dagen vasten nam zijn lichaam zijn rechten. Jezus kon niet meer. De honger werd zo ondraaglijk groot dat Jezus bijna niet meer normaal kon denken. En nergens was iets te eten. Geen dorp was er in de buurt, geen huis, geen boom waar lekkere vruchten aanhingen...

*Zo intensief was Jezus met zijn hele wezen in gebed,
dat hij alles om zich heen vergat.*

En op dat moment, terwijl Jezus vreselijke honger had, ja in uiterste nood was, kwam daar plotseling de stem van de duivel: ‘Als jij de Zoon van God bent, zeg dan tegen deze stenen dat zij brood worden.’

De Here Jezus had het verwacht. Hij wist dat de verleider, de duivel hem zocht. Maar nu het zo ver was, voelde dit als een erge verzoeking. Deze zoete, lokkende stem sprak van brood-uit-stenen, en Jezus voelde door deze verleiding nog sterker zijn lege maag. Het kon! Hij hoefde maar één woord te zeggen en deze dorre wildernis zou hem brood geven, meer dan hij op kon...

Maar Jezus mocht dit niet doen. Er zou een tijd komen dat hij wonderen moest doen, dat hoorde bij zijn werk, maar dat mocht alleen op God zijn tijd en nooit omdat de duivel hem dat influisterde. Honger lijden is erg en valt je zwaar. Maar dat is vele malen beter dan tegen de Geest van God ingaan.

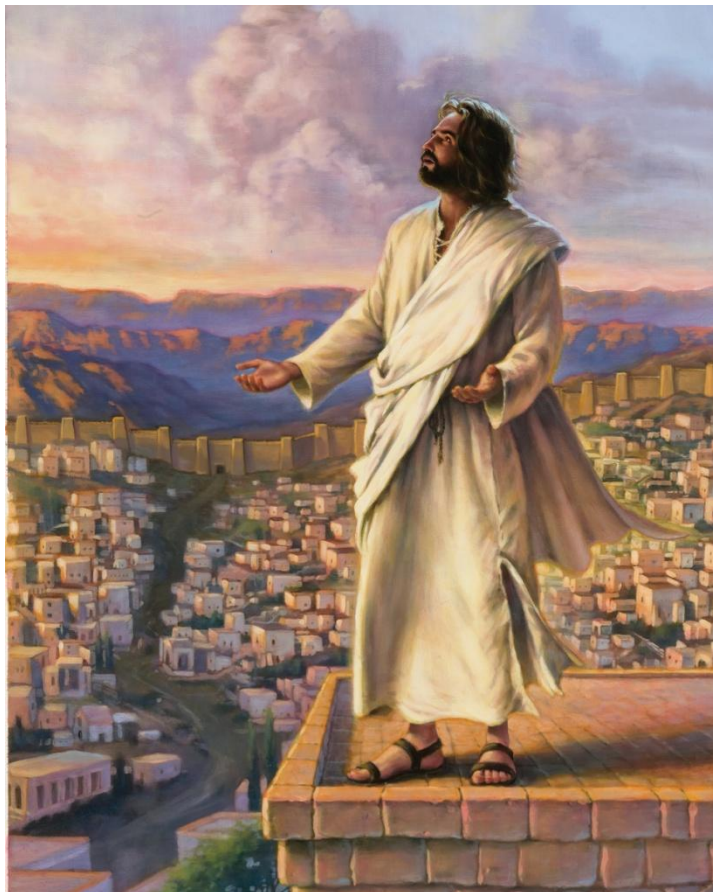
Jezus gaf de duivel als antwoord: ‘Alleen van brood kan een mens niet leven. Maar hij leeft van elk woord dat God spreekt.’

Ook de Godsmen Mozes had deze woorden lang geleden in de woestijn tegen het volk Israël gezegd. Brood is de mens gegeven om in leven te blijven, maar als God het wil, dan kan het ook zonder brood. Als God Zijn mond opendoet, dan zal er eten zijn. Zoals heel lang geleden in de woestijn God manna te eten gaf aan het volk Israël dat op weg was naar het beloofde land. Ook Jezus zou hier in de woestijn niet van honger doodgaan.

Het verhaal gaat verder. De duivel nam Jezus mee naar Jeruzalem, naar het dak van de tempel. Geen mens kon hen daar zien en niemand zal ooit weten hoe alles precies is gegaan, maar wat we wel weten is dat de duivel daar heel hoog op dat stenen gebouw, terwijl hij diep in de afgrond wees, tegen Jezus zei: 'Jij bent toch de Zoon van God? Bewijs dat. Spring naar beneden! In de heilige boeken staat dat God zijn engelen de opdracht zal geven om je op te vangen. Jij zult niet doodvallen.'

Maar Jezus gaf als antwoord: 'In de heilige boeken staat ook dat je de Heer, je God niet mag uitdagen om zijn macht te bewijzen.'

Ook deze keer gaf Jezus als antwoord een woord van de Godsmen Mozes. Wie met opzet heel gevaarlijke dingen doet en zegt dat God er wel voor zorgen dat hem niets overkomt, doet een groot kwaad. Nee, dat mag niet.

Bewijs dat je Gods Zoon bent. Spring naar beneden!

Twee keer had Jezus de duivel afgewezen met een woord uit de Schriften. Dat zijn de oude heilige boeken. Maar de duivel gaf niet op.

De derde keer nam de duivel Jezus mee naar een heel hoge berg. Daar liet hij Jezus in een klein ogenblik de hele wereld zien. Dat was een machtig gezicht. Jezus zag alle koninkrijken op deze aarde in al hun luister. Hoe geweldig was dit allemaal. Ook zag Jezus de bergen en heuvels, de bossen en rivieren, alle uitgestrekte velden met hun grote sterke steden. Jezus wist dat hij één keer koning over al deze landen, ja over de hele wereld zou zijn en dan tot in alle eeuwigheid.

Maar eerst moest hij nog veel lijden, meer als ooit een ander mens op deze wereld geleden had. Hij zou zelfs een wrede dood moeten sterven...

En naast Jezus weer die dwingende stem: 'Ik geef jou al deze koninkrijken, nu direct. Maar dan moet jij één keer voor mij knielen en mij eren.'

Het klonk zo mooi. Heel deze wereld die vol was met onrecht en zonde, zou van Jezus zijn. Jezus zou dan direct kunnen gaan beginnen met *zijn koninkrijk van vrede en gerechtigheid*. De duivel zou zich dan niet meer met de mensen bemoeien. Niet langer bezig zijn om de mensen God te doen vergeten. Er zouden geen oorlogen meer gevoerd worden. Geen rampen meer, geen zonde, geen haat meer op deze hele wereld.

En dat heil zou nu al te krijgen zijn voor slechts één simpele knieval, één kort gebed...

'Als jij mij aanbidt.'

'Ik geef jou al deze koninkrijken, nu direct.'

Maar het was niet waar! Als Jezus de duivel zou aanbidden, dan zou hij een grote zonde doen. En hoe zou hij dan nog alle mensen kunnen redden? Nee, het heil kon en kan ook nu vandaag, nooit van de duivel komen. En hem nu één keertje aanbidden? Het kon niet en het mocht niet!

Drie keer had de duivel Jezus willen verleiden om aan God ongehoorzaam te zijn, maar hij liet het nu niet langer toe. Vol toorn, ja gebiedend antwoordde Jezus: *'Ga weg, satan!* In de heilige boeken staat: - Kniel alleen voor de Heer je God en vereer alleen Hem. -'

En voor dat woord van Jezus vluchtte de duivel...

Daar in de wildernis tussen de heuvels stond Jezus. Doodmoe en zwak door de honger. Deze eerste 'veldslag' met de duivel had hij gewonnen. Dat gaf een goed gevoel, maar hoe moest hij nu weer terug in de bewoonde wereld komen? Hij kon geen stap meer verzetten.

Toen sprak God in de hemel en engelen zweefden naar beneden en brachten Jezus eten en drinken. Nadat Jezus van dit hemelse brood gegeten had liep hij terug, richting de rivier de Jordaan.